

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/251/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110214197
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1110214197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Martina Murgaša v právnej veci žalobcu: P. B. H., Z.. XX.XX.XXXX, B. L. XX, B., právne zastúpený JUDr. Irena Sopková, advokátka, so sídlom Hlavná 25, 040 01 Košice, proti žalovanej: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 2.000.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 10. januára 2017, č. k. 8C/53/2010-595, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej náhrady škody 2.000.000,- eur s príslušenstvom spôsobenej mu nezákonnými rozhodnutiami žalovanej podľa zákona č. 58/1969 Zb. Žalobca tvrdil, že rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. Spr 3496/01, Spr 3028/98-333 zo dňa 11.07.2001 bol vyčiarknutý zo zoznamu správcov konkurznej podstaty vedenom na Krajskom súde v Bratislave. Súčasne predsedníčka Krajského súdu v Bratislave opatrením č. 5 pod č. Spr 3496/01, Spr 3877/01 zo dňa 13.07.2001 zakázala žalobcovi vstúpiť do budovy Krajského súdu v Bratislave. Žalobca včas podanou žalobou napadol tieto rozhodnutia. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27.04.2004, č. k. 3S/165/2002-22 konanie zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 06.07.2005, č. k. 1SŽ-o-KS 148/2004 predmetné uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 29.06.2006, č. k. 3S/165/2002-75 zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. Spr 3496/01, Spr 3028/98-333 zo dňa 11.07.2001 o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu správcov konkurznej podstaty a vec mu vrátil na ďalšie konanie a konanie vo veci opatrenia č. 5 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave č. Spr 3496/01, Spr 3877/01 zo dňa 13.07.2001 o zákaze vstupu žalobcu do budovy Krajského súdu v Bratislave zastavil. Toto rozhodnutie potvrdil svojím rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 19.04.2007, č. k. 3SŽ-o-KS 136/2006. Rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 06.08.2007. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. Spr 3496/01, Spr 3028/98-333 zo dňa 11.07.2001 o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu správcov konkurznej podstaty, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach rozsudkom zo dňa 29.06.2006, č. k. 3S/165/2002-75, potvrdeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.04.2007, č. k. 3SŽ-o-KS 136/2006, považoval žalobca za nezákonné rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda. Nezákonnosť tohto rozhodnutia videl žalobca v tom, že predsedníčka Krajského súdu v Bratislave

pri vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu správcov konkurznej podstaty postupovala nezákonne, pretože o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu správcov konkurznej podstaty rozhodla bez návrhu Slovenskej advokátskej komory, keďže žalobca bol v tom čase advokát. Keďže predsedníčka Krajského súdu v Bratislave z úradnej moci žalobcu vyčiarknuť zo zoznamu správcov konkurznej podstaty nemohla, ani sama nemohla podať návrh na jeho vyčiarknutie, rozhodla tak nezákonne. V čase vyčiarknutia zo zoznamu správcov konkurznej podstaty dňa 11.07.2001 žalobca vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty vo viacerých konkurzných konaniach. Opatrenie č. 5 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave č. Spr 3496/01, Spr 3877/01, zo dňa 13.07.2001, ktorým mu bolo zakázané vstúpiť do budovy Krajského súdu v Bratislave, žalobca najprv považoval za nesprávny úradný postup podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., ktorý spočíva v tom, že žiadny právny predpis neopravňoval predsedníčku Krajského súdu v Bratislave, aby zakázala žalobcovi alebo akejkoľvek inej osobe vstup do budovy Krajského súdu v Bratislave, ktorá je verejnou budovou. Počas konania však žalobca zmenil svoju argumentáciu v tejto časti návrhu a toto opatrenie považoval za nezákonné rozhodnutie. Od momentu vyčiarknutia zo zoznamu správcov konkurznej podstaty však túto funkciu v konkurzných konaniach, kde už bol ustanovený správcou konkurznej podstaty, už nemohol vykonávať a súčasne nemohol byť ustanovený v ďalších konkurzných konaniach ako správca konkurznej podstaty, čím mu vznikla škoda vo forme ušlého zisku vo výške 2.000.000,- eur, čo preukazoval listinným dôkazom - znaleckým posudkom súdneho znalca z odboru: ekonómia a manažment, odvetvie: kontroling, financie Ing. Jána Pišku č. X/XXXX. Právo na náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku doručenou žalovanému dňa 14.07.2009. Žalovaná listom zo dňa 13.08.2009 oznámila žalobcovi, že predmetný nárok neuspokojí.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.04.2014, č. k. 8C/53/2010-539 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Voči predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol uznesením Krajský súd v Bratislave zo dňa 26.03.2015, č. k. 6Co/66/2015-554 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie následne v nadväznosti na návrh žalovanej preveril procesné podmienky na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie a skonštatoval, že obe podmienky, t.j. aj podmienka podľa § 278 písm. a/ C.s.p. (žalobca sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie) aj podmienka podľa § 278 písm. b/ C.s.p. (žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami) boli v danej veci kumulatívne splnené, pričom bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa § 178 ods. 2 C.s.p.. Preto súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu na návrh žalovanej, prednesený na pojednávaní dňa 10.01.2017, pretože mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre takéto rozhodnutie. Žalobca sa na pojednávanie dňa 10.01.2017 nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, predvolanie na pojednávanie mal riadne vykázané. O následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie bol riadne poučený. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p..

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Uviedol, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko dňa 05.01.2017 právna zástupkyňa žalobcu požiadala konajúci súd o odročenie pojednávania, pričom dôvodom pre odročenie pojednávania bola práceneschopnosť právnej zástupkyne žalobcu s tým, že žalobca nesúhlasil so substitúciou. Doklad o práceneschopnosti k ospravedlneniu bol priložený. Nemôže preto obstáť tvrdenie súdu, že sa právna zástupkyňa žalobcu na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila, pretože listinnými dôkazmi preukázala opak. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak trpí vadou konania podľa § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p. pretože súd prejednal vec, aj keď na to nemal splnené procesné podmienky, nakoľko za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalobcu na pojednávaní sa považuje také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Ak sa žalobca nestihne do začiatku pojednávania včas ospravedlniť, môže súd využiť postup podľa § 277 ods. 2 C.s.p.. Tým, že ospravedlnenie z dôvodu choroby a práceneschopnosti bolo súdu doručované pred začatím pojednávania, nemal súd splnenú jednu zo základných procesných podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku.

6. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že prílohou podaného odvolania žalobcu je aj list advokátky žalobcu zo dňa 05.01.2017, ktorým žiada o odročenie termínu vytýčeného pojednávania z dôvodu svojej

práceschopnosti, nakoľko na základe výsledkov kontroly zo dňa 05.01.2017 na základe odporúčania lekára sa advokátka vytyčeného pojednávania nemôže zúčastniť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, s tým, že žalobca nesúhlasil so substitučným zastúpením. Uvedené skutočnosti žalobca oznámil súdu prvej inštancie elektronickým podaním zo dňa 09.01.2017. Poukázala na ustanovenie § 183 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti advokátky žalobcu zo dňa 30.11.2016 vyplýva, že táto bola dočasne práceschopná od 30.11.2016. Z listu zo dňa 05.01.2017 vyplýva, že v tento deň sa mala uskutočniť kontrola u jej ošetrojúceho lekára, ktorý z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu jej neodporúčal účasť na vytyčenom pojednávaní dňa 10.01.2017. Žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu práceschopnosti právnej zástupkyne žalobcu, však bola súdu zaslaná až emailom dňa 09.01.2017, napriek tomu, že právna zástupkyňa žalobcu mala vedomosť o svojom nepriaznivom zdravotnom stave už dňa 05.01.2017, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za bezodkladné oznámenie dôvodu za účelom odročenia vytyčeného pojednávania. Žalovaná nesúhlasí s názorom žalobcu, že v prípade, ak je ospravedlnenie doručené súdu do začiatku pojednávania, považuje sa takéto ospravedlnenie neúčasti za včasné ospravedlnenie. Uvedené by bolo možné aplikovať iba na prípady, ak prekážka neúčasti žalobcu alebo jeho právneho zástupcu na pojednávaní, nastala krátko pred pojednávaním. Právna zástupkyňa žalobcu však predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 21.11.2016, odo dňa 30.11.2016 mala vedomosť o svojom nepriaznivom zdravotnom stave a už dňa 05.01.2017, t.j. 5 dní pred vytyčeným pojednávaním, mala vedomosť o tom, že sa pojednávania nezúčastní. Ak teda svoju neúčasť ospravedlnila až dňa 09.01.2017 a zároveň žiadala o odročenie pojednávania, neospravedlnila svoju neúčasť včas. Ak teda žalobca, resp. jeho právna zástupkyňa žiadali odročenie termínu pojednávania, bolo ich povinnosťou dôvody pre odročenie pojednávania súdu prvej inštancie oznámiť tak, aby súd prvej inštancie mohol posúdiť, či sú alebo nie sú dané dôvody pre odročenie pojednávania. Dňa 10.01.2017 v čase pojednávania, súd prvej inštancie nemal vedomosť o žiadosti advokátky žalobcu o odročenie pojednávania a o ospravedlnení neúčasti na pojednávaní, čo potom deklaruje, že žalobca svoju neúčasť neospravedlnil včas, tak aby súd prvej inštancie mohol posúdiť opodstatnenosť dôvodov pre odročenie termínu pojednávania. V ďalšom žalovaná poukázala na ustanovenie § 183 ods. 2 C.s.p., z ktorého vyplýva, že ak je strana zastúpená advokátom a tento požiada o odročenie pojednávania z dôvodu existencie prekážky na jeho strane, vždy od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného pravidla existujú 2 výnimky: 1/ existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním, 2/ advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom. Právna zástupkyňa žalobcu v odvolaní uvádza, že žalobca nesúhlasil s jej substitučným zastúpením, čo však žalovaná považuje za nepreukázané a účelové, keďže z plnej moci zo dňa 08.10.2008, ktorú žalobca udelil svojej advokátke, jednoznačne vyplýva, že žalobca súhlasil so substitučným zastúpením svojej advokátky v rozsahu jej splnomocnenia. Možnosť zastúpenia advokáta iným advokátom vyplýva priamo z § 89 ods. 1 C.s.p., ako aj z § 16 ods. 1 zákona o advokácii. Napokon právna zástupkyňa žalobcu listom zo dňa 05.01.2017 žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu existencie prekážky na svojej strane, pričom z dôvodu rovnakej prekážky na strane právnej zástupkyne žalobcu bolo zmarené aj predchádzajúce pojednávanie vytyčené na deň 27.10.2016. Žalovaná má teda za to, že bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa právna zástupkyňa žalobcu dala zastúpiť iným advokátom.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej písomne nevyjadril.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 356 písm. b/ C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Preto sa odvolací súd zameril na to, či v danej veci boli splnené podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku. Z cit. ustanovenia teda vyplýva, že odvolací súd môže podrobiť odvolaciemu prieskumu napadnutý kontumačný rozsudok súdu prvej inštancie iba z pohľadu, či boli/ neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Podmienky vydania kontumačného rozsudku Civilný sporový poriadok upravuje v ust. § 278 C.s.p.

10. Predpokladmi vydania rozsudku pre zmeškanie žalobcu sú:

- súd riadne a včas (§ 178 ods. 2 C.s.p.) predvolal žalobcu na pojednávanie (§ 100 C.s.p.), pričom predvolanie obsahovalo poučenie, že ak sa žalobca nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne;
- žalobca sa nedostavil na pojednávanie v určený čas;
- žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami;
- návrh žalovaného na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

Rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu je pri splnení zákonných predpokladov obligatórne (arg.: "súd rozhodne..."). Vydanie kontumačného rozsudku v spotrebiteľskom spore v neprospech spotrebiteľa je v novej právnej úprave už vylúčené. Ide o vylúčenie dvoch možných situácií, a to vylúčenie možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ak je žalovaným spotrebiteľ, a vylúčenie možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ak je žalobcom spotrebiteľ. Vylúčenie kontumačných rozsudkov v neprospech spotrebiteľa je podľa predkladateľa prejavom protektívnej funkcie v spotrebiteľských sporoch. Ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú ani v individuálnych pracovnoprávných sporoch, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech zamestnanca. Ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú ani v prípade, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v antidiskriminačnom spore v neprospech žalobcu.

Rozsudok pre zmeškanie sa nevydáva po štandardnom vykonaní dokazovania ani po právnom posúdení veci, preto odôvodnenie tohto rozsudku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd teda v odôvodnení uvedie, čoho sa žalobca svojou žalobou domáhal, a uvedie splnenie predpokladov podľa § 278 C.s.p.. Súd nie je povinný v odôvodnení rozsudku uvádzať hmotnoprávne posúdenie veci ani citovať ustanovenia hmotného práva.

11. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 10.01.2017 o 12.00 hod., na č.d. 74 (č. l. 586, 587). Na toto pojednávanie riadne predvolal právnu zástupkyňu žalobcu i žalovanú (č. l. 586). Právna zástupkyňa žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 21.11.2016, žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 14.11.2016. Spolu s predvolaním bolo stranám sporu doručené i poučenie, ktoré okrem iného obsahovalo poučenie i o tom, že, ak sa pojednávania vo veci riadne a včas strana sporu nezúčastní (nedostaví sa) a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (č.l. 587). Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 10.01.2017 (č. l. 589) vyplývalo, že žalobca ani jeho právna zástupkyňa sa predmetného pojednávania (napriek riadnemu doručeniu predvolania a poučeniu o následkoch vydania kontumačného rozsudku) nezúčastnili. Na tomto pojednávaní žalovaná navrhla rozhodnúť vec kontumačným rozsudkom. Na č.l. 591 sa nachádza ospravedlnenie právnej zástupkyne žalobcu z neúčasti na predmetnom pojednávaní spolu so žiadosťou o jeho odročenie a pripojenou PN (resp. preukazom o trvaní pracovnej neschopnosti) právnej zástupkyne žalobcu, kde sa, avšak iba v texte ospravedlnenia uvádza, že na základe výsledkov lekárskej kontroly sa právna zástupkyňa žalobcu nemôže zúčastniť nariadeného pojednávania pre prekážku nepriaznivého zdravotného stavu a odporúčania ošetrojúceho lekára. Preto navrhla, aby konajúci súd pojednávanie odročil na iný termín. Uvedené ospravedlnenie bolo spísané dňa 05.01.2017 a emailom odoslané do podateľne Okresného súdu Bratislava I dňa 09.01.2017 o 13.16 hod. Priložené potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti resp. preukaz o trvaní pracovnej neschopnosti právnej zástupkyne žalobcu (č.l. 594) preukazuje dočasnú práceneschopnosť dňa 30.11.2016.

12. V danej veci je odvolací súd názoru, že boli splnené podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku podľa § 278 C.s.p., nakoľko je v zhode so žalovanou, že právna zástupkyňa žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila včas (hoci ju ospravedlnila vážnymi dôvodmi - jej nepriaznivým zdravotným stavom). Ako už bolo uvedené, na to, aby súd v danom prípade rozhodol kontumačným rozsudkom museli byť o.i. (kumulatívne) splnené podmienky, a to, že ospravedlnenie neprítomnosti na pojednávaní nebolo včasné a zároveň nebolo odôvodnené vážnymi okolnosťami. Ak by aj jedna z týchto podmienok splnená bola (a druhá nie), nevylučovalo by to vydanie kontumačného rozsudku (viď slovné spojenie „...a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami...“). Inými slovami, ak by aj u právnej zástupkyne žalobcu bol dôvod jej neúčasti na pojednávaní vážny (dôležitý), mohol by súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, pokiaľ nebol súčasne tento dôvod oznámený súdu včas (to platí o uvedených podmienkach aj naopak).

Podľa § 183 ods. 3 C.s.p., strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

V danej veci právna zástupkyňa žalobcu dôvod ospravedlnenia svojej neúčasti neoznámila súdu včas, keď týmto dôvodom mala byť jej pretrvávajúca dočasná práceneschopnosť, ktorá u nej trvala ešte dňa 30.11.2016. Právna zástupkyňa žalobcu teda (minimálne) od 30.11.2016 vedela o svojej PN, pričom táto jej PN mala byť i dôvodom jej neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 10.01.2017. Právna zástupkyňa žalobcu, tak vediac o dôvode neúčasti na pojednávaní od 30.11.2016, tento súdu prvej inštancie oznámila až 09.01.2017 (deň pred samotným pojednávaním), čo nemožno považovať za bezodkladné oznámenie dôvodu odročenia pojednávania (§ 183 ods. 3 C.s.p.). Právna zástupkyňa žalobcu v tomto smere neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by jej bránila tento dôvod oznámiť súdu včas (skôr), tak aby súd mohol závažnosť tohto dôvodu posúdiť. V tomto smere odvolací súd dodáva, že právnou zástupkyňou žalobcu predložená PN - ka (bez uvedenia diagnózy) resp. preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti v nijakom smere nepreukazuje, že právna zástupkyňa žalobcu bola dňa 05.01.2017 na kontrole, na ktorej jej malo byť odporúčané, nezúčastniť sa nariadeného pojednávania. Predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, resp. preukaz o trvaní dočasnej pracovnej neschopnosti vystavený F. L. Č. potvrdzuje iba dočasnú práceneschopnosť dňa 30.11.2016 (nepreukazuje žiadnu kontrolu u ošetrojúceho lekára dňa 05.01.2017). Vzhľadom k tomu bolo potom potrebné vychádzať z toho, že právna zástupkyňa žalobcu preukázala iba svoju dočasnú práceneschopnosť dňa 30.11.2016, a teda už od tohto dňa vedela, že sa nariadeného pojednávania nezúčastní. Nie je teda pravdou, resp. nebolo preukázané, že sa o dôvode nemožnosti zúčastniť sa nariadeného pojednávania dozvedela až dňa 05.01.2017. Žiaden doklad preukazujúci túto skutočnosť k ospravedlneniu predložený nebol. Navyše aj samotné ospravedlnenie neúčasti z pojednávania bolo právnou zástupkyňou žalobcu spísané dňa 05.01.2017, avšak súdu bolo zaslané až 09.01.2017 (teda o 4 dni neskôr), a preto nie je ani zrejmé, čo právnej zástupkyne žalobcu bránilo toto ospravedlnenie spísané dňa 05.01.2017 zaslať emailom na súd ešte dňa 05.01.2017. S prihliadnutím na všetky vyššie uvádzané skutočnosti, mal potom odvolací súd za to, že právna zástupkyňa žalobcu mohla predpokladať a súdu oznámiť dôvod svojej neúčasti na pojednávaní oveľa skôr, preto jej ospravedlnenie doručené súdu deň pred nariadeným pojednávaním (pri vedomosti o ňom už dňa 30.11.2016), bolo preto potrebné vyhodnotiť ako oneskorené.

13. Rovnako je odvolací súd v zhode so žalovanou, že v danej veci bolo možné od právnej zástupkyne žalobcu spravodlivo žiadať, aby sa na nariadenom pojednávaní nechala zastúpiť. Od advokáta totiž v zásade možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom - substitútom (tzv. substitučné zastúpenie). Iba ak dôvody pre odročenie nastali krátko pred pojednávaním, a teda zastúpenie substitútom by objektívne nebolo možné žiadať (napr. náhle onemocnenie, dopravná nehoda a pod.), alebo ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, nemožno spravodlivo žiadať, aby sa advokát na pojednávaní nechal zastúpiť substitútom. V danej veci, ako už bolo uvedené, dôvod pre odročenie pojednávania na strane právnej zástupkyne žalobcu nenastal krátko pred pojednávaním, ale jej bol známy už dňa 30.11.2016. Zároveň platí, že od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Inými slovami, jedno odročenie pojednávania z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu strany príp. jej právneho zástupcu je odôvodnené, no na ďalšom pojednávaní, ktoré by malo byť odročené z toho istého dôvodu, je už strana povinná dať sa zastúpiť inou osobou príp. advokát substitútom (v tomto smere i pojednávanie nariadené na deň 27.10.2016 bolo odročené z dôvodu PN právnej zástupkyne žalobcu, ktorá trvala od 17.10.2016 a preto sa možno dôvodne domnievať, že priložený preukaz o trvaní PN zo dňa 30.11.2016 iba potvrdzoval dočasnú práceneschopnosť právnej zástupkyne žalobcu, ktorá u nej nastala ešte dňa 17.10.2016 a teda dôvodom pre odročenie oboch pojednávanií dňa 27.10.2016 a 10.1.2017 tak mala byť tá istá práceneschopnosť právnej zástupkyne žalobcu). Za takéhoto stavu však už bolo potom povinnosťou právnej zástupkyne žalobcu dať sa na ďalšom pojednávaní (10.1.2017) zastúpiť substitútom.

V ďalšom je potrebné poukázať i na to, že podľa § 16 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii sa advokát v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom. Pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta. Zastupovanie substitútom alebo advokátskym koncipientom, alebo aj iným zamestnancom advokáta nie je možné proti

vôli klienta. Pre účely civilného sporového konania však nepostačuje, ako tomu bolo v danej veci, iba samotný neodôvodnený nesúhlas klienta (strany). V danom prípade sa v ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní ani len neuvádza, že by žalobca so substitučným zastúpením nesúhlasil (tento argument právna zástupkyňa žalobcu použila až v odvolaní). Navyše uvedené (tak ako poukazovala i žalovaná), je v rozpore s udeleným plnomocenstvom zo dňa 08.10.2008 (č.l. 5), kde sa výslovne uvádza, že právna zástupkyňa žalobcu je oprávnená poveriť vykonaním jednotlivých právnych úkonov ďalšie osoby. V tomto smere nemožno napokon opomenúť skutočnosť, že i samotný žalobca má právnické vzdelanie, a teda bol osobou spôsobilou kvalifikovane uplatňovať a brániť svoje práva. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci vyhlásil rozsudok pre zmeškanie žalobcu, nakoľko boli splnené všetky podmienky na jeho vydanie (§ 278 C.s.p.). Dôvod, pre ktorý bolo možné v danej veci podať odvolanie, tak naplnený nebol.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. a ich náhradu v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).